

Живлющі сльози

Тетяна Майданович

Поразок-перемог круговорот,
Крізь війни й голод – сходить Україна.
Донбас... Батурин... Крути... Конотоп...
Була Руїна – і прийшла руїна.

Усе нас очищає від гріхів,
Все може послужити для спасіння!
Якщо впадуть на почуттів насіння
Живлющі сльози, що погасять гнів.

Невидимі, у глибині сердець,
Спалахують як іскри-блискавиці,
За істиною рвуться до небес
Й вертаються до рідної землиці.

Вогнем блакитним визоливши зло,
Росою всюди рясно випадають
Так милосердно – на квітки й зело,
На степ і ліс, на рани поля й гаю.

Живлющі сльози гасять лютий гнів,
Бо вищі і за правду, й за неправду,
Сильніші і за вірність, і за зраду,
Мудріші за підступність ворогів.

Усе нас очищає від гріхів,
Все може послужити для спасіння!
Це Задум Божий, це любов-терпіння,
Щоб жар життя повік не відгорів.

Блаженний, хто прийняв цю благодать,
Хто душу зміг омити у стражданнях.
Та горе тим, що стали проклинать
І зневажать небес випробування.

Земне буття – духовний труд важкий,
Одержить кожен плату – справедливо.

Сльозами Сина Божого й святих
Чи оживеш ти, українська ниво?

Не знаю, чи зійде насіння скрізь,
Та бачу: ще зростають Божі діти –
В невидимих вінцях, у росах сліз!
...Воскресне сонце вранці, кров'ю вмите,
Й заради них – зійде над чорним світом.

09-10.08.2014